

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.232/2014/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év március hó 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év május hó 13. napján kelt 28.B.1424/2013/83. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I. rendű és II. rendű vádlottak korrupciós cselekményeinél a 2012. évi C. törvény (Btk.) 291. § (3) bekezdés c) pontjára utalást mellőzi.

III. rendű és IV. rendű vádlottak korrupciós cselekményét az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett vesztegetés büntetnének minősíti.

I. rendű vádlott büntetését 2 (kettő) év börtönre enyhíti. A vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

I. rendű és II. rendű vádlottakat a személyi és vagyonőri foglalkozástól tekinti eltiltottnak.

III. rendű vádlott büntetését 3 (három) év börtönre, IV. rendű vádlott büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 56.690,- (ötvenhatezer-hatszázkilencven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. év május hó 13. napján kihirdetett 28.B.1424/2013/83. számú ítéletével I. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 291. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés b) pont I. és II. fordulat, (3) bekezdés c) pont], valamint folytatólagosan bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bb), bc) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év személyi és vagyonőri eltiltásra ítélte.

II. r. vádlottat vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 291. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés b) pont II. fordulat, (3) bekezdés c) pont], folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 291. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont II. fordulat, (3) bekezdés c) pont], bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont], valamint folytatólagosan, felbujtóként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év személyi és vagyoni eltiltásra ítélte. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.XIII.34.944/2010. számú ítéletével jogerősen kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

III. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként elkövetett vesztegetés büntette [Btk. 254. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], vesztegetés büntette [Btk. 254. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], folytatólagosan, társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c) és d) pont, (5) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 40 napi tétel - 2500 forint egy napi tétel összegű -, mindösszesen 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

IV. r. vádlottat folytatólagosan, társtettesként elkövetett vesztegetés büntette [Btk. 254. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], folytatólagosan, társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d) pont, (5) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, 40 napi tétel - 2500 forint egy napi tétel összegű -, összesen 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

I. r. és II. r. vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban, míg III. r. és IV. r. vádlott esetében a büntetés háromnegyed részének kitöltése utáni időpontban határozta meg.

I. r. vádlottal szemben 300.000 forint, II. r. vádlottal szemben 23.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

Rendelkezett III. és IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a velük szemben kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról, a bűnjelekről, továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. r., valamint II. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, I. r. vádlott és védője enyhítés, III. r., IV. r. vádlott és védőjük elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.66/2014/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az alábbi kiegészítésekkel tartotta fenn.

I. r. és II. r. vádlott vagyon elleni bűncselekményeinek minősítését a Btk. 370. § (2) bekezdés bb) pontja helyett bd) pontra kérte megváltoztatni, II. r. vádlott esetében ba) ponttal történő kiegészítésére is indítványt tett. III. r. és IV. r. vádlott cselekményeinek minősítése tekintetében a rendelkező rész kiegészítésére, az 1978. évi IV. törvény megjelölésére is előterjesztést tett. Az I. és II. r. vádlott börtönbüntetésének és közügyektől eltiltásának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmét fenntartotta, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával védelemmel szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte. Kifejtette, hogy az I. r. vádlott jelentősen közreműködött a bűncselekmény-sorozat felderítésében. Ezen túlmenően

tényfeltáró beismerő vallomásával nagymértékben segítette a büntetőeljárás sikeres lefolytatását, amelynek a büntetés tartamában is kifejezésre kell jutnia. Hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott határidő naplóját az I. r. vádlott feltáró előadása alapján sikerült a nyomozó hatóságnak lefoglalnia. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a belső arányosság követelményére. A kifejtettekre figyelemmel enyhítő szakasz alkalmazásával kérte a szabadságvesztés kiszabását, és annak próbaidőre történő felfüggesztését.

II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a felmentésre irányuló fellebbezést enyhítés érdekében tartotta fenn. Az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezését alaptalannak vélte. Tévesnek ítélte az ügyész minősítés módosítására utaló előterjesztését. Nézete szerint a büntetés súlyosítása fel sem merülhet. Vitatta az üzletszerű elkövetés megállapíthatóságát figyelemmel arra, hogy a II. r. vádlott csekély összegű (23.000 forint) haszonra tett szert és a részcselekmények elkövetése között 4 hónap eltelt. E minősítő körülmény hiányában a vesztegetés büntette mindössze két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. A büntetés kiszabásánál a három kiskorú gyermekről való gondoskodási kötelezettség, az időközben bekövetkezett betegség és a fel nem róható időmúlás figyelembe vételét kérte. Azt sem tartotta mellékes szempontnak, hogy a II. r. vádlott terhére róható cselekmények közül csak az egyik részcselekmény elkövetése esett a korábbi próbaidő hatálya alá. A kifejtettekre figyelemmel az enyhítő szakasz teljes kimerítésével a büntetés jelentős enyhítését, valamint a feltételes szabadságra bocsátásnál a feles kedvezmény alkalmazását kérte.

III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét, és ez alapján védence bűnösségére levont következtetését. Hivatkozott I. r. vádlott ellentmondásos vallomásaira, a hívásadatok téves értékelésére. Nézete szerint a vádlottak között nem csak az elkövetési időpontokban volt telefonon kapcsolat és sms üzenetváltás, ami megkérdőjelezi az elsőfokú bíróságnak a hívásadatokból levont következtetését. Vitatta a lopással okozott kár mértékének megalapozottságát, továbbá a napló bejegyzések elfogadását. Érvelése szerint a felvételek nem tanúsították a cselekmény elkövetését. Utalt arra, hogy amint a kárérték, úgy a részesedés aránya sem határozható meg, így a vagyon elleni bűncselekmény minősítését tévesnek tartotta. Utalt arra, hogy a biztonsági őr nem tekinthető önálló intézkedésre jogosult dolgozónak. Az elsőfokú bíróság okfejtése alapján a pénztáros, illetve egy buszsofőr is ilyen személynek tekinthető lenne. A lopás mellett a vesztegetés megállapítását a kétszeres értékelés tilalmába ütközőnek vélte. Állásfoglalása szerint kizárólag a lopás büntetében állapítható meg a III. és a IV. r. vádlott büntetőjogi felelőssége. Elsődlegesen az eltúlzottan súlyos büntetés lényeges enyhítését, megalapozatlanság esetén az elsőfokú bíróság ítéletének hatályaon kívül helyezését kérte.

IV. r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. A vesztegetés megállapítását megalapozottnak tartotta, szemben a lopás megállapításával. Az I. r. vádlott napló bejegyzéseinek figyelmen kívül hagyását kérte. Az elsőfokú bíróság által becsléssel meghatározott kárértéket, annak pontos behatárolását is vitatta. Érvelése szerint csak a tettenéréssel összefüggő cselekmény esetén állapítható meg a vagyon elleni bűncselekmény elkövetése. Az egyéb esetekben feltételezéseken alapulónak vélte a felelősségre levont következtetést. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a IV. r. vádlott beismerő vallomását, büntetlen előéletét, rendezett személyi körülményeit. Ezekre a tényezőkre figyelemmel, kérte a szabadságvesztés oly módon való meghatározását, hogy az az előzetes letartóztatásban töltött idővel - számolva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével is - kitöltött legyen.

A másodfokú bíróság az I., III. és IV. r. vádlottak és védőik jogorvoslati kérelmét az enyhítésre irányuló részében, illetve az enyhébb minősítés megállapítására irányuló részében is megalapozottnak tartotta.

A jogorvoslattal megtámadott határozatot az ítéletábra valamennyi vádlott vonatkozásában a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával a szükséges körben folytatta le. Beszerezte az eljárás tárgyát képező bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelve adott számot ténymegállapításairól.

A tényállást túlnyomó részt helyesen, megalapozottan állapította meg, az mindössze a vádlottak személyi körülményeiben bekövetkező változások folytán az alábbi kiegészítésre, illetve pontosításra szorul [Btk. 352. § (1) bekezdés a) pont].

I. r. vádlott jelenleg egy parfümforgalmazó cégnél dolgozik, ahol a havi jövedelme 100.000 forint.

II. r. vádlott 11 éves gyermeke után havi 40.000 forint gyermektartás díjat fizet, továbbá gondoskodik élettársa két kiskorú gyermekéről is.

II. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. február 14-én jogerőre emelkedett, 13.Bpk.V.40.566/2014/3. számú ítélettel garázdaság vétsége miatt 180 óra közérdekű munkára ítélte.

III. r. vádlott jelenleg a Kft. alkalmazottja, ahol sofőr munkakörben dolgozik, nettó jövedelme havi 165.000 forint.

IV. r. vádlott jelenleg egy pékségben vállal munkát.

A tényállás 3./ pontjában írt cselekményben II. r. vádlott társa az időközben elhunyt Fürst Mária volt (elsőfokú bíróság tárgyalási jegyzőkönyve).

A fenti kiegészítések alapvetően a vádlottak által a személyi körülményekre a nyilvános ülésen előadottakon, illetve II. r. vádlott erkölcsi bizonyítványán alapultak.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 352. § (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A másodfokú bíróság részben a védelem által felvetett kifogásokra is figyelemmel a bizonyítékok értékelése kapcsán a következőkre kíván utalni.

A tényállás 1./ pontjában szereplő cselekmény bizonyítékait az elsőfokú bíróság mindenben a logika szabályainak megfelelő módon értékelte. Helyesen fogadta el I. r. vádlottnak az eljárás első mozzanatától, annak lezárultáig fenntartott tényfeltáró, a saját büntetőjogi felelősségét is átfogó, következetes beismerő, egyben társaival szemben terhelő vallomását. Nem volt az ügyben feltárható olyan körülmény, amely a társakkal szemben tett vallomás valóságtartalmát megkérdőjelezte volna, ezzel ellentétesen, a beszerzett bizonyítékok az ő nyilatkozatát erősítették meg. Ezek között kell kiemelni - a védők érvelésével szemben - az I. r. vádlott határidő naplóját, az abban szereplő bejegyzésekkel. Nem merült fel az ügyben olyan adat, amely az említett bizonyíték hitelességének megkérdőjelezésére alkalmas lett volna.

Az elkövetési módszerre nézve tett I. r. vádlotti előadást a biztonsági kamera felvételei, illetve a kimentett fényképmellékek messzemenően alátámasztották. E kamera felvételek - még I. r. vádlott vallomása nélkül is - igazolták a vagyon elleni bűncselekmény elkövetését, hiszen a biztonsági feladatokat ellátó cég alkalmazottai e felvételeket megtekintve jutottak az elkövetők, mindenk előtt I. r. és II. r. vádlott, az I. r. vádlotton keresztül pedig a társak nyomára. I. r. vádlott már az eljárás megindulása előtt segítségére volt a vagyonvédelmi cégnek, amikor társai, a lopást végrehajtó III. r. és IV. r. vádlott tettenérésében közreműködött. Ez a magatartás is vallomásának hitelességét nyomatékosította.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a védelem kifogásait a telefonos kapcsolattartásokkal összefüggésben. Tény, hogy voltak üzenetváltások, illetve telefonbeszélgetések a vádlottak között az elkövetés időpontjain kívüli alkalmakkor is, ez a körülmény még nem teszi hiteltelenné az elsőfokú bíróság által a telefonos kapcsolattartások számából levont következtetését.

A tettenéréssel kapcsolatos felvétel tanúsította a lopás megvalósításának menetét. Az elkövetésnek ez a jellege a többi, tettenéréssel nem érintett esetben is azonos volt: ugyanaz volt III. r., IV. r. vádlott üzletben való, egymást követő megjelenése, annak sorrendje, a IV. r. vádlott által használt táskája jelenléte, az áruk kosárba pakolásának módja, majd annak a táskába történő láthatatlan áthelyezése, a kasszájánál tanúsított vádlotti magatartás, a néhány árucikk vásárlása és kifizetése, a távozás mikéntje, a biztonsági őr áru visszarendezési tevékenysége.

A tényállás 2./ pontjában szereplő egyetlen részecselekményt II. r. vádlott - bár sajátos módon, de - elismerte terhelő nyilatkozatot téve III. r. vádlottra. Vallomásaiból felelősségének jelentéktelenítése volt lesűrhető. A cselekményt nem csak a nyomozás során, hanem a munkahelyi vezetője előtt is elismerte. A II. r. vádlottól lefoglalt telefonban el volt mentve III. r. vádlott telefonszáma, ami a biztonsági kamerafelvételekkel együtt egyértelművé tették a biztonsági cég dolgozói előtt, hogy a II. r. vádlott is érintett a az áruházlánc sérelmére elkövetett cselekménysorozatban.

A biztonsági kamerafelvételeken, valamint az arról készült fényképfelvételeken IV. r. vádlott is szerepelt, aki ugyanazzal a válltáskával érkezett az üzletbe, mint amit tőle a tettenéréskor lefoglaltak. Teljesen megegyezik az ekkor tapasztalt elkövetési módszer az 1./ pontban írt cselekmények során rögzítettekkel: a nagyobb mennyiségű termék kosárba pakolása ellenére lényegesen kevesebb termék kifizetése történt meg a kasszájánál. Azonos volt III.r., IV. r. vádlott külön való érkezése és távozása, kapcsolattartásának hiánya annak ellenére, hogy egymásnak közeli hozzátartozói.

A tényállás 3./ pontjában írt cselekmény esetében a két részecselekményre nézve az 1. számú tanú beismerő és egyben társát terhelő vallomása állt rendelkezésre. Az 1. számú tanú vallomását a tőle lefoglalt alufóliával bélelt válltáska, a híváslista adatai és az esetről készült felvétel adatai erősítették meg. A biztonsági cég alkalmazottai a felvételek alapján egyértelműsítették II. r. vádlott és az 1. számú tanú összejárását.

A fenti bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg valamennyi vádlott büntetőjogi felelősségét és a cselekmények túlnyomó többségét a büntető anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást a Btk. 2. §-ára figyelemmel a Büntető Törvénykönyv időbeli hatálya kérdésében. Nem tévedett, amikor I. r. és II. r. vádlott esetében az elbíráláskor, III. r. és IV. r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezései alapján járt

el. Az ítélet rendelkező részében elmulasztotta ugyanakkor az elkövetéskor hatályos törvény feltüntetését, amely az 1978. évi IV. törvény volt, ezt a másodfokú bíróság III. r. és IV. r. vádlott esetében pótolta.

Az elsőfokú bíróság a vagyon elleni bűncselekményt valamennyi vádlott esetében törvényesen minősítette, a jogszabályhely megjelölése is megfelelt a Btk., illetve az 1978. évi IV. törvény előírásainak, szemben a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal. Tehát a minősítő körülmények pontosítását a másodfokú bíróság annak helyessége miatt szükségtelennek tartotta.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával a vesztegetés, illetve a vesztegetés elfogadása tekintetében a minősítő körülmény, nevezetesen az önálló intézkedésre jogosult dolgozó általi elkövetés megállapításával.

A következőket ítélezési gyakorlat szerint az önálló intézkedésre jogosult dolgozó a szervezet működését irányítja, vagy a szervezettel kapcsolatba kerülő személyek (alkalmazottak, üzleti partnerek) jogait és érdekeit érintő lényeges kérdésekben hoz döntést. Működése akkor állapítható meg, ha munkaviszonya, megbízási viszonya keretei között eljárva olyan feladatot teljesít, amelyet munkaköre, hatásköre előír, vagy lehetővé tesz. (BH2000. 238.) A kialakult bírói gyakorlat lényeges kérdésben döntést hozó személynek tekinti a döntések előkészítésében közreműködő beosztottak közül azokat is, akik lényegesen befolyásolhatják az érdemi döntést, például előkészítik a döntést tartalmazó irat tervezetét. (BH2007. 5.) E határozatok szerint önálló intézkedésre jogosult személy a biztosító vagy felülvizsgáló kárszakértője, illetve a bank vezérigazgatója.

A biztonsági őr nem tekinthető a cég, a szervezet működése irányítójának, vagy a szervezettel kapcsolatba kerülő személyeket érintő lényeges kérdésekben döntést hozó személynek.

Az elsőfokú bíróság által megjelölt körülmény, a feljelentés megtételének lehetősége sem jelenti azt, hogy a biztonsági őr önálló intézkedésre jogosult személy lenne. A Be. 171. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A Be. 127.§ (3) bekezdése szerint a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A lopáson tetten ért személlyel szembeni intézkedési jogosultság - elfogás, a helyszínen való visszatartás jogosultsága - tehát nem kizárólagosan a biztonsági őrt, hanem bárkit megillető felhatalmazás.

Ezekre az érvekre figyelemmel a vádlottak korrupciós cselekményeinek minősítése módosításra szorult: mellőzni kellett mindkét vádlott korrupciós cselekményének minősítéséből a Btk. 291. § (3) bekezdés c) pontjára utalást, amely az önálló intézkedésre jogosult dolgozóval szembeni vesztegetés elfogadását minősíti. Ennek megfelelően I. r. vádlott korrupciós cselekménye a Btk. 291. § (1) bekezdés II. fordulat és a (2) bekezdés b) pont I. és II. fordulata szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntettét, míg II. r. vádlott e cselekményei a Btk. 291. § (1) bekezdés II. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pont II. fordulata szerint minősülő 2 rendbeli, 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadása büntettét merítette ki.

III. r. és IV. r. vádlott korrupciós cselekménye egységesen az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő vesztegetés büntettének minősül.

Nem találta ugyanakkor alaposnak az ítélet tábla a III.r. vádlott védőjének a vagyon elleni bűncselekmény mellett a korrupciós cselekmény megállapításának kizártsága tekintetében kifejtett okfejtését. Téves az az érvelés, hogy a vagyon elleni cselekmény mellett a korrupciós cselekmény a

kétszeres értékelés tilalma miatt nem állapítható meg. Az említett két cselekmény eltérő jogtárgyakat sértett, ezért a halmazat már e körülmény miatt is fennállt. Másrészt a vádlottak magatartása nem alaki, hanem anyagi halmazatot alkotott, a korrupciós cselekmény megelőzte, illetve követte a lopás megvalósítását. A biztonsági feladatokat ellátó I.r. és II. r. előzetesen értesítették a lopást végrehajtó társaikat az elkövetés alkalmas időpontjáról, helyéről, majd a vagyon elleni cselekmény elkövetői a végrehajtás után, a lopástól elhatárolt időben és helyen adták át az anyagi előnyt a biztonsági őrök részére.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen és hiánytalanul tárta fel, azonban azok súlyának megítélésével a másodfokú bíróság nem mindenben értett egyet.

A korrupciós cselekmények minősítésének módosítása folytán megváltozott a halmazati büntetés tételkerete valamennyi vádlott esetében. I. r. vádlott esetében a folytatólagos vesztegetés elfogadása kettőtől nyolc évig, a lopás büntette egytől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a halmazati büntetés tételkerete a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdése alapján kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztésre módosult, amelynek középmértéke 7 év.

II. r. vádlott esetében a korrupciós cselekmények kettőtől nyolc évig, a lopás vétsége két hónaptól 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a halmazati büntetés tételkerete a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdése alapján kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztésre módosult, amelynek középmértéke 7 év.

III. r. és IV. r. vádlott esetében a vesztegetés büntette két hónaptól három évig terjedő szabadságvesztéssel, a folytatólagosan elkövetett lopás büntette egytől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az 1978. évi IV. törvény 85. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján a halmazati büntetés tételkerete egytől hét év hat hónap szabadságvesztés, a középmérték 4 év 2 hónap 15 nap.

A megváltozott, és lényegesen enyhébb büntetési tételkeretekre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság I. r. vádlottal szemben eltúlzott tartamú szabadságvesztést szabott ki. Nem volt figyelemmel a javára fennálló lényeges enyhítő körülményekre, a büntetlen előéletére, a tényfeltáró beismerő vallomására, a nyomozást lényegesen előmozdító közreműködő magatartására, amelyek vele szemben lényegesen enyhébb szankció alkalmazását tették indokolttá. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a szabadságvesztés legalsó tartamával is elérhetők a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok. Úgy látta, hogy az I. r. vádlottnak a büntetőeljárás sikeres lefolytatását előmozdító magatartása olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely alapján ő méltó arra, hogy a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatóvá váljon.

Nem látott lehetőséget ugyanakkor a II. r. vádlottal szemben kiszabott 3 év szabadságvesztés lényeges enyhítésére. A II. r. vádlott az egyik rész-cselekményét a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el. A jelenlegi eljárás hatálya alatt újabb bűncselekmény elkövetése miatt közérdekű munkára ítélték. Alapvetően előélete miatt a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a vele szemben első fokon alkalmazott szabadságvesztés számottevő enyhítését.

Az III. r. és IV. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1-1 évvel enyhítette a másodfokú bíróság alapvetően a cselekmény enyhébb megítélésében megnyilvánuló minősítés módosításra figyelemmel.

Az egyéb törvényi rendelkezések alkalmazása törvényes volt, mindössze I. és II. r. vádlott esetében a foglalkozástól eltiltásának pontosítására volt szükség.

A kifejtetteknek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében a minősítést, valamint a büntetés kiszabását érintő részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnösnek kimondott I. r. és IV. r. vádlottat a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján mentesítette kirendelt védelmükkel összefüggésben a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése alól, mivel az esetükben a fellebbezés eredményes volt.

Budapest, 2015. év március hó 25. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Etelka s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.1424/2013/83. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.232/2014/18. számú ítélete folytán valamennyi vádlott vonatkozásában 2015. év március hó 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. év március hó 25. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző